

SZEGEDI NAPLÓ

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 14 frt — kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. Egy hóra 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Pfann-féle ház, 21. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít.

A végső út.

Szeged, nov. 7.

Hogy most teljes erővel kitört a régóta lappangó válság, még mindig azon erőlködik a félhivatalos sajtó, nem lehetne-e feliből harmadából eltagadni a Szapáry-kormányzat tönkjét és megmenteni abból valamit vagy valakit, legalább látszatra. Szeretnék megmenteni legalább annak a látszatát, hogy ime, a nagy szabadelvűség az, mely megbuktatja a kormányt. Pedig ennél nagyobb hazugságot még nem gondoltak ki a világon és nem lehet szembeszökőbb elletétet képzelni annál, mint amely előttünk áll, hogy olyan kormányzatnak és pártnak bukását idézi elő a liberális törekvés, melyek együtt és közel két évtizeden keresztül csak czégérül használták a szabadelvűséget.

Semmi sem bizonyítja jobban ennél, hogy sem a kormány, sem a pártja nem voltak hűséges képviselői és letéteményesei a nemzet akaratainak és hogy a hazugságnak, az ámitásnak husz éves szövevénye az, mely szétszakad, mikor az ugynevezett szabadelvűek először akarnak a közvélemény szellemében cselekedni és az nem sikerül nekik.

Teljesen szokatlan az udvari körök előtt, hogy a magyar kormányának akarata van, szokatlan, hogy Szapáry nem Bécsből hozza, hanem Bécsbe viszi a törvényjavaslatokat, vagy éppen az ultimátumot.

Ha ugyan azt vitte volna oda most is. Mert ne ámitsuk magunkat, ez még korántsem bizonyos. Szinpadinak, mesterségesnek tünik föl előttünk az a nagy zaj, melylyel a miniszterelnök Bécsbe vonult, zsebében a szabadelvű javaslatokkal és a miniszterium lemondásával és a kormány németnyelvű lapjának vasárnapi vezércikke egészen azt a benyomást teszi, hogy Szapáryval még meg lehet alkudni az udvarnak, ha tudniillik meg akar alkudni.

Ez a lap, mely a legnagyobb képpel adja nálunk a szabadelvűt, föltűnően engedékenynek mutatja magát egyszerre. Azt fejtegeti, hogy keveset vagy semmit sem ér a kötelező polgári házasság elvének elfogadása, kimondása, vagy akár törvénybe iktatása is, mert gyakorlatilag úgy sem lehet azt keresztülvinni mindaddig, míg be nincs rendezve az állami közgazgatás gépezete.

És fejtegeti ez a Szapáryval is bizalmas viszonyban levő ujság, hogy vigyázzon a szabadelvű párt a kor-

mánybuktatással, mert ha bele nem tud nyugodni abba az alkuba, melyre Szapárynak kedve és kilátása van, azért el kell viselni a következményeket is, melyek abból állanak, hogy a szabadelvű párt igazán szabadelvű elemeinek az ellenzék táborából fog sorakozni a jövő hadereje.

Egyenesen rámutat a német félhivatalos azokra a szerinte ma még kisebbséget képező elemekre, kik a szabadelvű pártban az egész vonalon győzelmet akarnak biztosítani a liberális törvényalkotásoknak és rámutat a többség e kisebbségének vezérére is, ha nem nevezi is meg határozottan Tisza Kálmánt, akivel fölvetve látja az egyházi kérdésben a felekezeti különvéleményeket.

Csodálatos egy játék ez igazán. Csodálatos, hogy mért nem tagolták el ezeket a kérdéseket felekezeti szempontok szerint akkor, mikor még a református Tisza Kálmán volt a miniszterelnök és nem kevésbé csodálatos, hogy aki a hatalom magaslatán nem birt vagy nem akart megküzdeni a most is kísértő kérdésekkel, mért éppen azt tartja ma a félhivatalos világ egyedül lehetségesnek, előtérben állónak, hivatottnak e szabadelvű javaslatok keresztülvitelére.

Azért mondjuk, hogy e mögött még folyvást Szapáry kapaszkodása rejlik a miniszterelnökségbe, melytől nem akar megválni. A maga szempontjából indokolatlannak tartja Szapáry a saját bukását és tán igaza is van. Mért kelljen áldozatul esnie olyan javaslatok erőszakolásának, melyeket ő a maga szíve szerint nem erőszakolt volna soha. Mért kelljen elesnie olyan törekvések védelmében, melyek nem az övéi, csak a nemzeté. Hiszen nem szokott ő azzal törődni máskor, hogy mit óhajt a nemzet, mi annak a vágya, akarata és meggyőződése.

Az elháríthatatlan kényszer az, melynek nyomása alatt Szapáry Gyula fölveti a tárcza és kabinet-kérdést a trón előtt, meg kell hajolnia, szoritja rá a kormánypárt egy részének kifejezett kívánsága, mely rá nézve parancs. Nem azért, mintha kollegiális és alkotmányos érzeke rendelné ezt így. A világért sem. Eféle hívságos dolgokkal Szapáry gróf nem bibelődik és nem törődik. Az ő helyzetének kényszere csak abban rejlik, hogy ösméri annak a következtetését, ha a kabinetjével és pártjával ellentétbe jut. Tudja, hogy egy szégyenletes alku után cserbenhagynák őt a miniszter-társai és a pártja és hogy elszigetelve,

a saját egyéni és politikai értékére utalva, nem számít annyit, hogy csak három napig is miniszterelnök maradhasson.

Most forog a koczka a fölött, milyen választ hoz a miniszterelnök Bécsből, igazolást-e arról, hogy még él, vagy pedig halotti bizonyítványt arról, hogy el van temetve szerencsétlen kormányzata. De egy dolog már most is be van fejezve. Az, hogy Szapáry gróf ezzel a végső bécsi uttal végkép eljátszotta játékait. Ha meghozza a király pecsétjét a szabadelvű javaslatokon, neki ebben csak a postás érdeme lesz, ha pedig a kabinet bukását hozza meg, róla akkor sem lehet azt a kegyeletes nekrológot írni, hogy elesett szabadelvű fölbuzdulásban, csak azt, hogy elmúlt, mert egy percig sem tudott lenni a jövő embere.

A lapok a válságról.

A Magyar Hirlap a következőket írja:

„A miniszterelnök intimusai biztosra vették már tegnap, hogy a király elfogadja a kabinet lemondását s ezért már tegnap megindultak a fondorkodások, melyeknek az a célja, hogy Szapáry bizassék meg az új kabinet alakításával.

Ezek az intimusok mindenképp annak a kimutatásán fáradoznak, hogy Apponyi lehetetlen. Kolportálják Kálnoky grófnak egy állítólagos mondását, mely abban kulminál, hogy Apponyira a király miniszteri tárczát nem fog bizni soha.

Letestik aztán, hogy az udvar menyire gyűlöli Apponyi Albert grófot és azt hangoztatják, hogy a király inkább elfogad mindent, a polgári házasságtól a magyarkatonaiakadémiaig, mintsem hogy megengedje, hogy Apponyi kormányra jusson.“

„Szapáry Gyula gróf miniszterelnök szombaton este Bécsbe utazott, hogy a kabinet lemondását átadja.

Ő felsége a miniszterelnököt vasárnap délelőtt hosszantartó magánkihallgatáson fogadta, melynek eredménye az, hogy a király elfogadta a kabinet lemondását, s egyúttal megbizta a kabinetet, hogy az új kormány kinevezéséig az ügyeket tovább vigye.“

*

„A mit mindenki tudott, most már nem is titkolják többé, hogy a szabadelvű párt — nagy válság előtt áll, melynek kimenetelét előre látni nem lehet.

A pártnak egy nagy frakciója, Tisza Kálmánnal az élén, csak oly kormányt hajlandó támogatni, mely elsőrendű program pontjává teszi a polgári házasságot.“

*

„De az intimusok perfid működése ezzel még nincs befejezve.

Megróbnak mindent, hogy megfélemlítsék a rakoncátlan elemeket. És e célból azt éreztetik, hogy az, aki a kabinet megalakításával fog megbiztatni, egyúttal

főhatalmazást kap a királytól a parlament fölösztatására. Ez az ember — természetesen Szapáry Gyula gróf — akkor aztán a saját tetszése szerint fogja megalakítani a többséget és kibuktatja a Házból az engedetlen szabadelvűeket; kivált, ha — amit szintén meg fog tenni — a függetlenségek mandátumát biztosítja.

Elfelejtik, akik így beszélnek, hogy a téli választások coupja másodszer nem fog sikerülni és az ellenzék nem fog indemnítást megszavazni oly kormánynak, amelyről felteheti, hogy a parlament felösztatására gondol. Elfelejtik, hogy az indemnitás tartamát tíz napra is lehet korlátozni és tíz-tíz napra meghosszabbítani addig, a míg a budget törvény nyé válik.

*

„Szapáry gárdája Wekerlével szemben is ugyanoly kétszínű játékot folytat, mint egyéb fondorkodásaiban. Egyfelől elkövet mindent, hogy a pénzügyminiszter újból válaljon tárczát Szapáry alatt, de másfelől meg gondoskodik már Wekerle utódjáról is, mert maga sem hiszi, hogy Wekerle együtt menne a mai illiberális, fészkelődő mágnás-politikával.

Ugy eszelték ki tehát nagybölcsen a dolgot, hogy Wekerle tárczáját Lukács Béla vegye át, Lukács helyére pedig egy megbízható Szapáry-vitéz üljön.

*

A Pesti-Hirlapnak Bécsből sürgönyzik.
„Bécs, nov. 7. Magyar részről jelentik a Mont Revue nek: Szapáry gróf tegnap kimerítő jelentést tett az uralkodónak a magyarországi helyzetről. A miniszterelnök a korona elé terjesztette a miniszteriumnak egyhangulag hozott határozatát; amennyiben nem hagyatnék jóvá, az egész kabinet följánlja lemondását és más személyiséget kellene megbizni az új kabinet alakításával. De még ha a korona elvileg hozzá is járulna a javaslatokhoz, mégsem valószínű, hogy az ügyeket továbbra is a jelenlegi miniszterium vezetné. Szapáry gróf ugyanis loyális módon kijelentette, hogy nem érzi magát a jelenlegi helyzet urának és kész arra, hogy az olyan kabinetet támogassa, mely a liberális pártból alakulna. A kabinet azonban még nem adta be formálisan lemondását és Szapáry gróf nem is ajánlott meg utódot.

Nem lehetetlen, hogy a király már holnap határoz és Szapáry gróf, mint az ügyek vezetésével ideiglenesen megbízott miniszterelnök tér vissza.

Irányadó politikai körökben nem hiszik, hogy a végleges döntés egyhamar bekövetkeznék és hogy a szerdai értekezletre már behatódabb közlések volnának várhatók.

A király bizonyára kikéri majd több kiváló személyiséget, így Tisza Kálmán, Szilágyi József, Bánffy és Wekerle pénzügyminiszter nézeteit. Hogy Apponyi gróf nem lesz e személyiségek közt, az bizonyosnak látszik. Ez a politikus most be fogja látni, mily hibát követett el, midőn néhány exaltado és renegát szolgálatába állt, kiknek nincs veszteni valójuk.

Ki lesz Szapáry utódja, azt nem lehetne megmondani. Épen az az „egészségtelen“ a dologban, hogy a közvélemény senkit sem emleget egyhangulag. Az adott körülmények közt bizonyos, hogy csak katolikus lesz, mert protestáns a felszított katolikus propagandát találná magával szemben.

Bécs, nov. 7. Hire jár, hogy a kabinet ügyeinek ideiglenes vezetésével Wekerle Sándor pénzügyminiszter fog megbízatni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése.

(Saját tudósítónktól.)

— nov. 7.

Az egész országot foglalkoztató válság kérdésével kezdődött meg ma a Ház ülése.

A karzat a szokottnál mozgalmasabb képet nyújtott.

Elnök: Bánffy Dezső báró.

Jegyzők: Schober Ernő, Molnár Antal, Lázár Árpád. A kormány részéről jelen vannak: Lukács Béla, Szilágyi Dezső, Wekerle Sándor.

A múlt ülés jegyzőkönyve már hitelesítve lévén, felolvasása fölöslegessé vált.

Az elnök felhatalmazást kér, hogy az Irányi Dániel halálával megüresedett békéscsabai kerületben az új választás elrendelése iránt intézkedhessék.

A felhatalmazást a ház megadja.

Hegedüs Sándor előadó beterjeszti a pénzügyi bizottság jelentéseit a költségvetésről és az indemnitásról.

Az osztályok mellőzésével fognak napirendre tüzetni.

A válság.

Eötvös Károly: T. képviselőház! A ház t. elnökének engedelmevel, a házszabályok alapján kérem, méltóztassék megengedni, hogy a napirendre kitüzött tárgyak felvétele előtt a t. kabinethez kérdést intézzek. (Halljuk! Halljuk!) Nevezetesen komoly és illetékes hírlapok hasábjain már napok óta oly közlemények jelennek meg, amelyek szerint a kabinet állásában bizonyos válság következett volna be. A képviselőháznak komoly és illetékes tagjai, minden párt részéről, szintén úgy vannak értesülve, hogy a hírlapok ezen közleményei nem alaptalanok, sőt ellenkezőleg nagyon is alaposak.

Miután pedig a napirendre oly javaslatok is vannak kitüzve, amelyekkel pénzügyi természetű terhek vállaltatnának és amelyek ennél fogva némileg bizalmi természetűek is, nekünk ezek tekintetében tisztában kellene lennünk az iránt, hogy a kabinetben csakugyan fönáll-e a válság, vagy sem? hogy a kabinet szilárdan áll-e, vagy nem? hogy továbbá bizonyos függő kérdések akként állanak-e, hogy mi bizony tudjuk, hogy minő kabinettel szemben megyünk bele ezen javaslat tárgyalásába?

Ennél fogva tisztelettel kérdem a t. kabinetet, annak elnökét, vagy elnöke távollétében itteni képviselőjét, hogy abban a helyzetben van-e már a kabinet, hogy ezen válsághirek valódiságát megerősíthesse és e tekintetben a háznak jelentést tehessen, vagy ha bármi indoknál fogva ezt még most nem tehetné, nem látja-e elérkezettnek az időt arra, hogy az eféle javaslatok tárgyalása fölfüggesztessék?

A mai napirendre kitüzött tárgyak közül a legelső, a telekkönyvi betétek szerkesztésére vonatkozót, a ház már letárgyalta és csupán annak csak egy-két szakaszára vonatkozó módosításáról szóló bizottsági jelentés intézendő el. A magam és párthiveim részéről nem ellenzem, sőt óhajtanám, hogy ez letárgyaltassék, de egyuttal tisztelettel indítványozom, hogy addig, míg a kabinet nincs abban a helyzetben, hogy a házat egy vagy más irányban megnyugtassa, a napirendre tüzött többi javaslatok a napirendről vétessenek le és addig, míg ez az idő bekövetkezik, a ház ülései függesztessenek föl. (Helyeslés balfelől.) Erre nézve kérem a t. kabinet választát. (Helyeslés a baloldalon.)

Lukács Béla kereskedelmi miniszter: T. ház! Eötvös Károly t. képviselő ur azon kérdésére, hogy abban a helyzetben van-e a kormány, hogy az állítólag fenforgó kabinetválságra vonatkozólag a háznak valami jelentést tegyen, vagy felvilágosítást adhasson: bátor vagyok kijelenteni, hogy az ily természetű és ilyen tartalmu kérdésekre, a

dolog természeténél fogva, általában csak a kabinet elnöke van hivatalos a választ megadni és nyilatkozatot tenni, a ki ez idő szerint — hivatalos ügyben, távol van és így akadályozva van a jelen ülésben részt venni.

A mi egyébiránt magát a tett konkrét indítványt illeti, hogy t. i. a Vaskapu további bemélyítéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása felfüggesztessék: erre nézve a kormány nevében van szerencsém kijelenteni, hogy a mennyiben ez megnyugtatóra szolgál, nem teszek észrevételt az ellen, hogy ennek a törvényjavaslatnak tárgyalása néhány napig függőben tartassék, illetőleg elhalasztassék. (Helyeslés.)

Polónyi Géza: T. ház! Csak a forma kedvéért tartom kötelességemnek megjegyezni, (Halljuk! Halljuk!) hogy ha válság van, ha nincs kabinet, akkor a tényleges birtokos tulajdonjogának telekjegyzőkönyvbe bejegyzéséről szóló törvényjavaslatot még kevésbé lehet tárgyalni, mint az említett másik törvényjavaslatot, mert ennek a törvényjavaslatnak utolsó előtti szakasza terjedelmes miniszteri meghatalmazást tartalmaz; miniszteri meghatalmazás pedig oly kabinettel szemben, mely nem létezik, formailag lehetetlenség. Minthogy a t. miniszter ur nyilatkozatában nem adott határozott czáfolatot a kormányválságra nézve, kénytelen vagyok azt indítványozni, és kérni a t. igazságügyminiszter urat is, hogy méltóztassék abba belenyugodni, hogy míg eme függő kényes kérdések elintéztetnek, az általam említett törvényjavaslat is levétessek a napirendről és a képviselőház ne tartson addig érdemleges ülést, míg a kormányválság el nem dől. (Helyeslés a szélsőbaloldalon.)

Szilágyi Dezső igazságügyminiszter: T. ház! A törvényjavaslatnak azt a szakaszát, mely miniszteri meghatalmazást tartalmaz, a képviselőház már elfogadta. Egyetlenegy dolog van függőben, t. i. az, hogy az eddigi törvényekben foglalt bélyegmentesség szabatosan körülírassék, illetőleg kiterjesztessék. Ez pedig a kabinetkérdéssel nem függ össze; mert azt talán csak nem méltóztatik a t. képviselő ur állítani, hogy az, vajjon a telekkönyvi bejegyzésnél a családi értesítések és bejelentések bélyegmentesek legyenek-e? összefüggésben áll a kabinetkérdéssel? (Derűtség jobbfelől.)

Általában legyen szabad a t. képviselő urnak azt mondanom, hogy a dolog természete szerint míg a háznak be nem jelentik, hogy a kabinet helyétől megvált, addig van kabinet és ezt a kabinetet ugyanazon felelősség éri és ez ugyanazon felelősség mellett köteles helyén megmaradni és a kormányt képviseli. (Helyeslés jobbfelől.)

Ez mindenütt így van, ez egy elfogadott maxima és ha ez alól most a kormány, míg a helyén ül, kivételt akar tenni, méltán vádoltathatnék azzal, hogy midőn a kötelességei még mindig ugyanazok, azokat megszegte. (Helyeslés. Ugy van, jobbfelől.)

Igy lévén a dolog, ha a háznak megnyugtatóra szolgálna az, hogy a bélyegmentességet kiterjesztő említett módosítványok se tárgyalatassanak, ámbár ebben elviekérdést nem látok, ez ellen nem tehetek észrevételt.

Részemről azonban kérem a t. házat, tekintve, hogy ezen szakaszok nem egyebek, mint apró módosítások, melyeknek nemcsak hogy politikai horderejük nincs,

hanem egyszerű és politikai jelentőség nélküli részletek, melyek szükségesek ahhoz, hogy egy már minden részében elfogadott törvényjavaslat egyetlenegy pontja kiegészíthessék, végezzük ezt ma el, mert az a parlamenti kormányzat maximát semmiben sem alterálja. (Élénk helyeslés a jobboldalon.)

Polónyi Géza: T. ház! Félremagyarozott szavaim helyreigazítása czimén kérek szót. Azt mondja a tisztelt miniszter ur, hogy e törvényjavaslatnak a fölhatalmazást tartalmazó része a képviselőház által már megszavaztatott. Bocánatot kérek, én e tekintetben az elnök urtól kérem a ténybeli fölvilágosítást. Tudtommal a házszabályok értelmében a harmadszori megszavazással szokta a ház a törvényjavaslatokat elfogadni. Megtörtént-e a harmadik olvasás, igen vagy nem? Ez tehát az egyik?

De nem erről van szó, hanem szó van általában véve a parlamenti formákról, arról, hogy lehet-e oly kabinettel érdemlegesen tárgyalni, amely már nem kabinet, mert beadta lemondását? Minden eddigi praxis arra tanít bennünket — akár Angliába megyünk, amit a miniszter ur nálamnál jobban ismer, akár Magyarországot tekintjük — hogy ha a miniszterelnök elhatározza magát lemondásának benyújtására, első kötelessége, hogy a parlamenti érdemleges ülések felfüggesztését kérje. Azt hiszem, ez az ok elég arra, hogy előbbi kérésemet ismételjem. (Helyeslés a szélsőbaloldalon.)

Szilágyi Dezső igazságügyminiszter: T. ház! Szabad legyen felvilágosításul megjegyezni, hogy a mai napirendre nem a törvényjavaslat harmadszori megszavazása van kitűzve, hanem egyszerűen a bélyegmentességről szóló §-ba egynehány passus beleillesztése. Ennélfogva a felhatalmazási klauzula ma a házban szavazás alá nem kerül. Ismételve csak azt mondhatom t. képviselőtársunknak, hogy mindaddig, míg a háznak nem jelentette be a kormány, hogy állásától megvállik, kötelességei ugyanazok és a politikai maximák csak azt tanítják, hogy új és nagy horderejű rendszabályok ne kezdeményeztessenek, de meg fog engedni t. képviselőtársunk, hogy a családi értesítések bélyegmentességének szabatosítása nem tartozik azon nagy kezdeményezések közé, mely méltó volna egy elvi kérdést alterálni. Azért kérem a t. házat, méltóztassék bele nyugodni, hogy ezen pár §. ma tárgyalásuk. (Helyeslés jobboldalon.)

Helfy Ignác: T. ház! (Halljuk! Halljuk!) Ha sürgős kérdés forogna fönn azon módosításban, melyről most szó van, érteném a t. miniszter ur kérését, hogy de czára a rendkívüli helyzetnek, azt ma tárgyaljuk; de mivel ő maga méltóztatott beismerni, hogy semmi baj nem származhatik abból, ha ez a tárgy akár holnap, akár egy későbbi napon tárgyalatnék, én valóban nem értem, hogy miért térjünk el az általános parlamenti szokástól.

T. ház! Hogy válság van, kabinetváltság, azt hiszem, nem kell bizonyítani; nincs is szükségem arra, hogy előbb a miniszterelnök ur nyilatkozatát meghallgassam. A baj az, hogy szemben az általános bevett parlamenti fölfogással, minálunk az a rossz szokás uralkodik, hogy a legfontosabb tények első sorban nem a legilletékesebb tényezővel, a képviselőházzal, hanem a pártklubbal közöltetnek. (Élénk helyeslés a bal- és szélső baloldalon.)

Horváth Gyula: És a „Neue Freie Presse“-vel! (Ellentmondás jobbfelől.) De igen, ez a Szapáry szokása. (Igaz! Ugy van! a bal- és szélső baloldalon. Ellentmondás, zaj jobbfelől.)

Helfy Ignác: Eötvös Károly t. barátom világosan intézte a kérdést a kabinet jelenlevő t. tagjaihoz, hogy megtörtént-e a

lemondás, igen vagy nem? Mindnyájan tudjuk, hogy ha ez megtörtént, a tegnapi napon történhetett meg, tehát a kabinet t. tagjairól föl kell tennem, hogy nem vezetetik magukat vakon, hogy olyan önzert mindenikben van, hogy nagyon jól tudja, hogy vele mi történt.

De kétséget nem szenved, hogy rendkívüli helyzetben vagyunk és bátor vagyok kérni a t. kormányt és a t. házat, tartsuk meg a rendes parlamenti szokást és miután egyfelől nem forog fönn annak sürgőssége, hogy az igazságügyi javaslat most tárgyalassék; a másik kérdésre nézve pedig maga a t. miniszter ur is beismerte, hogy az olyan természetű, a melyet siettetni, forczirozni nem lehet: tehát kérem, méltóztassék azt, amit Polónyi t. barátom indítványozott, hogy most függeszszük föl a tárgyalásokat elfogadni és várjuk be a jelenlegi miniszterelnök ur hivatalos nyilatkozatát, a melyet én első sorban csakis itt, e teremben tartok helyén levőnek, nem pedig a pártklubban. (Élénk helyeslés a bal és szélsőbaloldalon.)

Ugron a kabinetre nézve illendőségi kérdésnek tartja azt, hogy a kabinet, mihelyt a válság-kérdés fölmerült, ne jöjjön a ház elé olyan javaslatokkal, melyekért esetleg már nem vállalhat felelősséget. De mivel az illendőség azt kívánja, hogy a minisztereknek se tagadjuk meg utolsó kívánságukat, hát beleegyeznek, hogy a függőben maradt szakaszokat a ház tárgyalja. (Élénk derűtség és tetszés az ellenzéken.)

Ezután az illető javaslatokat fölolvasták és elfogadták.

Elnök indítványozza, hogy a törvényjavaslat harmadik olvasása szerdán délután 1 órakor történjék s azon az ülésen intézkedés történhetnék esetleg a ház további napirendje iránt.

Eötvös Károly csak a javaslat harmadik olvasását akarja napirendre tüzetni.

Madarász József indítványozza, kérje föl a ház az elnököt, hogy lépjen ériatkezésbe a kormánnyal, hogy amint szükségét látja, rögtön hívja össze a házat.

Szilágyi Dezsőnek nincs ez ellen kifogása.

Horváth Gyula nem akarja, hogy bujkáljunk, hanem már a szerdai ülésen nyilatkozzék a kormány.

Szilágyi Dezső megjegyzi, hogy ők nem akarnak bujkálni, a kabinet fogja tudni kötelességét. A kabinetnek úgy is kell a ház napirendje felől javaslatot tenni, kéri, ne menjenek ezen túl, mert egyes nyilatkozatokat kicsiklandozni nem fog sikerülni. (Derűtség.)

Elnök: A ház hozzájárulásával kijelenti, hogy a legközelebbi ülés szerdán 1 órakor lesz, amikor a napirend további tárgyait fogják megállapítani.

Ülés vége 12 órakor.

Ujdonságok.

Szeged, nov. 7.

Tájékoztató.

Nov. 10. Korcsolya-egyleti közgyűlés.
Nov. 10. D. u. 2 órakor vendéglősök gyűlése a Tisza-szállóban.
Nov. 10. Ujszeged-vedresházi árm. társulat gyűlése.

— **Adományok a Baross szoborra.** Ma következő összegeket vettük Baross Gábor emlékszobor alapjára:

Szobotka Vilmos ur	5 frt — kr.
Polczner Jenő ügyvéd ur	2 frt — kr.
Krausz Mór ur	2 frt — kr.
	összesen 9 frt — kr.
Eddigi gyűjtés	59 frt 50 kr.
Főösszeg	68 frt 50 kr.

— **A Dugonics-társaság ünnepélye.** A Dugonics-társaság november 20-iki nagy irodalmi ünnepélyének előkészítésére kiküldött bizottság ma ülést tartott. Elkészítette az ünnepély programját, melyet az igazgatótanács fog végérvényesen megerősíteni. — Addig természetesen nyilvánosságra nem hozható. Egybeállította továbbá a rendezőség a meghívandó tudományos, irodalmi és kulturegyesületek, továbbá a megyék és városok, hivatalok és testületek listáját. A meghívók már a közel napokban elkészítetnek és kibocsájtatnak. Személyre szóló meghívókat, — mint azt már megirtuk — az alapszabályok értelmében csupán a társaság rendes, alapító és pártoló tagok kapnak. A társaság igazgatótanácsa holnap, kedden délelőtt 11 órakor tart ülést.

— **A kir. tábla palotája.** Sélley Sándor kir. táblai elnök meghatalmazást nyert az igazságügyminisztertől, hogy a Szeged város által kir. táblai helyiségül följajánlott reáliskolai épület átadására kezdjen tárgyalásokat. A tábla elnöke átírt az államépítészeti hivatalhoz, hogy ez az épület és telek műszaki leírását készítse el, az értéket becsültesse meg, az átalakítási és tatarozási költségeket állapítsa meg, a fölszerelésekről és átköltözködési költségekről pedig készítsen költségvetést. Az államépítészeti hivatal ezen megkeresést a város tanácsához küldte, hol Lázár György dr., Tóth Mihály, Reizner János, Hoffer Endre, Nagy János, Fodor István, Rósa Izsó dr. és Stelczel Frigyes lettek megbízva a további intézkedések megtételével. A tárgyalások eredménye, hogy az átalakítási és átköltözködési költségek összegét 41,000 frtban állapították meg.

— **Vendégek Somogyból.** Előkelő vendégei voltak két napig Somogyból a városnak: az a küldöttség, mely Tallián főispánt új vármegyéjébe, Szentesre kísérte s részt vett az ottani, valamint a békés-gyulai főispáni beiktatási ünnepélyeken. Az előkelő küldöttséget dr. Lázár György h. polgármester még Szentesen meginvitálta, az pedig örömmel jött Szegedre, melyet úgy is meg akart látogatni. Eljött velök Csongrád-megye új főispánja, Tallián Béla is, aki azonban már tegnap tovább utazott családjának látogatására. A somogyi küldöttség következő tagjai időztek itt: Saducz Rezső esperes, aki Ivánkovics János apát vendége volt, ifj. Tolly József somogyvármegyei tiszti főügyész, Tallián Andor birtokos, Gál Gyula birtokos, Pogány József főispáni titkár, Borba Ede ügyvéd és Csongor János ügyvéd és kaposvári lapszerkesztő. Tegnap este színházban voltak. Színház után bankett volt a Tiszában a vendégek tiszteletére. Ma látogatást tettek a főispánnál és polgármesternél, az utóbbit nem találták. A főispán még a délelőtt folyamán visszadta a látogatást. Ma este utazott el a társaság.

— **Nincs kolera.** Ennél jobb hírt aligha lehetne írni. A kolera három nap óta megszüntnek tekinthető Szegeden, ha ugyan akkora, mire a sorok napvilágot látnak újra föl nem üti e fejét. A legutolsó koleramegbetegülés pénteken este történt, azóta nincs egy sem Szegeden nincsen, de annál többet jelentenek a vidékről. Így Padén is kiütött már a járvány s a felsőtörontali ármentesítő társulat kubikmunkásai közül pénteken Kereszturon meghalt egy dorosmai ember. A koleraiban elhalt után alaposan fertőtlenítettek mindent s a barákot, amelyben lakott, mindenestől elégették.

— **A keresk. miniszter leirata.** Az iparszövetkezetek Szegeden tartott orszá-

gos gyűlése központi végrehajtó bizottságot alakított Szegeden az országos iparszövetkezeti szövetség létesítése végett. E bizottság elnökéhez, Ivánkovits János rókusi apát-plébánoshoz érkezett ma a kereskedelmi miniszteriumból következő érdekes leirat:

„A folyó évi február 28-án Szegeden tartott iparraktárszövetkezeti szaktanácskozásokról szóló a bizottság f. é. október 19-én 90. sz. a. kelt jelentésével fölterjesztett jegyzőkönyvből helyesléssel vettem tudomást az értekezlet azon határozatáról, hogy a hazai kisipar mai súlyos helyzetének javítása érdekében a szövetkezés előmozdítása kimondatott s több oly intézkedés megtétele határozatott el, melyek a hazai kisipar fejlődését és támogatását czélozzák.

A hazai ipar fejlesztését előmozdítandó bizottság figyelmemet egyuttal a szükségesnek ismert szakiskolák (tanműhelyek, s az ezzel kapcsolatos technológiai muzeumok létesítésére is irányozta.

A szakiskolák létesítését magam is feltelem szükségesnek tartom s a rendelkezésemre álló eszközök fölhasználásával meg is teszem az e részben kívánatos lépéseket. Remélhetőleg már a folyó évben három ilyen szakiskola fogja megkezdeni működését s a jövő években fokozatosan ismét több szakiskola létesítését vettem tervbe.

Midőn ezt a bizottságnak előterjesztett kérelmére közlöm, egyuttal föl hívom, hogy annak idején a vásártűgy tanulmányozásáról szóló előterjesztését hozzám terjessze föl.

Budapesten, 1892. november 1-én. A miniszter helyett: Reiszig államtitkár.

— **Az iparossegédek szakrajztanfolyama** f. hó 6-án nyílt meg a polgári iskola rajztermében. A megnyitáson jelen voltak: Tóth Antal népisk. felügyelő, Csönka Ferencz iparisk. bizotts. jegyző és ifj. Szmolány Nándor, a tanfolyam felügyelője. A praktikus tanfolyamra eddig is szép számmal jelentkeztek, főleg asztalossegédek, de az együttes tanítás czéljából szükséges volna, hogy a tanfolyamon résztvenni kívánók mielőbb jelentkezzenek. A faiparosokon kívül fém- és ércz, festő- és agyagiparossegédek vétetnek föl. A tanítás április végéig tart és teljesen ingyenes. Jelentkezhetni a tanórák alatt s pedig vasárnap d. e. 8—12 ig d. u. 2—4 ig, valamint szerdán esti 7—9 óráig.

— **A színház halottja.** Halottja van a színháznak. Kertész Gyula kardalnok hunyt el Szent-István-téren levő lakásán. A szerencsétlen kardalnok neve a kolerában megbetegültek között volt felemlítve megbetegedése idején, azonban mint konstátáltott nem kolerá, hanem idült bél-betegség okozta halálát. Az elhunyt színészt holnap délután temetik. A végtesztességen a színtársulat testületileg részt vesz.

— **Vizsga a kir. ítélőtáblán.** F. hó 4-én Puszkás Mátyás és Mihályffy Ferencz a telekkönyvi vizsgát jó sikerrel letették.

— **A kamara ülése.** A szegedi kereskedelmi és iparkamara november hó 9-én (szerdán) d. u. fél 5 órakor saját helyiségében teljes ülést tart a következő tárgysorozattal:

1. Elnöki jelentések.
 2. Titkári jelentés az iroda tevékenységéről.
 3. Interpellációk és indítványok.
- A tárgysorozat kiadásáig bejelentve:

Beregi Lajos kültag indítványa az állami kezelésbe vett szegedi dohány-nagyüzem kezelés rendszerének megváltoztatása ügyében. (A kereskedelmi osztály javaslatával.)

Prosznitz Vilmos beltag indítványa oly irányu fölterjesztésért, hogy eltérve az

eddig helytelen gyakorlattól, a vasuti szállítványokban esett károk konstátálásáról fölvetett jegyzőkönyvek hivatalos másolatai a felek részére kiadassanak. (A kereskedelmi osztály javaslatával.)

4. A kereskedelemügyi miniszter ur 60502. számú leirata, melylyel véleményes jelentésre megküldi Zenta város piaci rendtartási és helypénzszedési szabályzatait (A kereskedelmi osztály javaslatával.)

5. A kereskedelemügyi miniszter ur 63632. számú leirata, melylyel véleményes jelentésre megküldi Kuczura község hetivásár engedélyezését kérő folyamodását. (A kereskedelmi osztály javaslatával.)

6. Az igazságügyminiszter ur 4624. számú leirata, melylyel a kamara és közvetve az érdekelt szakkörök véleményét kívánja a következő törvényjavaslat-tervezetekről:

Törvényjavaslat a fizetésképtelen adós vagyontól érintő jogeselekményeknek csődön kívül való megtámadhatóságáról.

Törvényjavaslat a fizetés beszüntetéséről és csődön kívüli egyezségről.

Törvényjavaslat az 1881. XVII. t. cz. (csődtömegtörvény) módosítása tárgyában. (Az elnökség javaslatával.)

7. Az aradi kamara 4391. számú átirata a vasuti üzletszabályok módosítására vonatkozó fölterjesztésének pártolásáért. (A kereskedelmi osztály javaslatával.)

8. A nagyvárad kamara 6166. számú átirata azon fölterjesztésének pártolásáért, hogy „a veszélyes munkás-mozgalmak többnyire idegen szervezői és vezetői ellen szigorú övrendszabályok léptetessenek életbe.” (Az iparosztály javaslatával.)

9. Az osztrák-magyar bank szegedi fiókiintézetének átirata váltóbirálók jelöléséért. (A jelölő bizottság javaslatával.)

10. Az osztrák-magyar bank szabadkai fiókiintézetének átirata váltóbirálók jelöléséért. (A jelölő bizottság ajánlatával.)

11. Véleményezés több betegsegélyező pénztár alapszabályairól. (Az iparosztály javaslatával.)

12. A szegedi kereskedő ifjak társulatának kérése az általa rendezett esti tanfolyam segélyezéséért. (Az elnökség javaslatával.)

13. A női kereskedelmi tanfolyam igazgatójának kérése szegénysorsú tanulók részére tanpénz ösztöndíjak engedélyezéséért. (Az ösztöndíj bizottság javaslatával.)

14. Több törvényhatósági ipartanácsba tagok választása.

— **A csöngölei földek bérbeadása.** Megtartották az árverést Csöngölen szombaton. Az 1200 hold csöngölei föld évi béré 16500 frtra rug. Holdankint 14 frt 25 krajczár az elért átlagos eredmény. Csakhogy nem egyforma árért bérletet ki a földeket. Legolcsóbb bér lett a hét forintos, legmagasabb a husz forintos. A bérlők az évi bérösszeg és az ütföntartási díj felét nyomban lefizették, e czimeken 8550 frt bevétel került szombaton a város pénztárába.

— **Kilencz éves kőralapító.** Az alig 9 éves Tóth Józsi, kiről a multkor említettük, hogy egy saját szerzeményű könyvet írt a bicikli-tudomány elsajátításáról, s a biciklinek használásáról, most egy bicikli-körnek alakításán fáradozik. A kör tagja lehet minden első gymnazista, ki fedhetlen előéletű s a negyedik normálból legalább is jeles osztályzatot bir fölmutatni. Továbbá megkivántatik, hogy az illető legalább is 8-dik életévét betöltse. Az alapszabályokon egy egész kis társaság dolgozik, mely elkészülte után jóváhagyás végett föl fog terjesztetni a papához.

— **A Jovanovics-eset párja.** Ó Kanizsán történt meg a Jovanovics-eset párja a napokban, egy megrendítő-eset, amely egy nő halálával s a férj elfogatásával végződött. Rekeszki Mihály nejét, Molnár Pirost halva találták éjjel az ágyában. Az asszony hasba volt löve. A városi rendőrség és a csendőrség megindította a nyomozást. A meghalt nő férje, Rekeszki azt állította, hogy vagy belöttek az ablakon, vagy öngyilkos lett. A vizsgálat során azonban alapos gyanuok

merültek föl arra, hogy a férj a gyilkos. A nő szájából hallották, míg élt, hogy többször fenyegette a férje agyonlövésével. A szobába nem lőhettek be, illetve egy ilyen lövés eshetősége ki van zárva, mert a seb a nőnek az ablakkal ellenkező oldalán találtatott. A gyanuok oly súlyosak, hogy a csendőrség a férjet letartóztatta.

— **Egy komp veszélyben.** Szentes alatt a Tiszán komoly veszélyben forgott a kompon átkelő népsokaság. A Tisza közepén a kompötél kiugrott a csigából, s az ár már már magával rántja a kompot, midőn Juhász János szentesi birtoknyilvántartó izmos karokkal a végső perczben meg nem kapja a kompötéletet s meg nem akadályozza a komp elszabadulását.

— **Változások a szegedi ügyvédi kamara területén.** A szegedi ügyvédi kamara részéről közhírré tétetik, hogy dr. Nagy Sándor Csongrád székhelylyel a kamara lajstromába folytatólág fölvetetett; továbbá dr. Mikocz Ödön szentesi ügyvéd szentes város főjegyzőjévé történt megválasztása folytán, Fodor István szegedi ügyvéd önkéntes lemondása, dr. Déri Karoly szegedi ügyvéd a kamara területéről történt eltávoztása, és Pálffy Imre nagybecskereki ügyvéd eltávoztása folytán a kamara lajstromából kitöröltetett; Pálffy Imre ügyvéd irodája részére ifj. dr. Demkó Pál Nagybecskereken lakó ügyvéd rendeltetett ki gondnokul. Végül Bódogh Lajos ügyvéd székhelyét Kistelekről Szegedre tette át.

— **Emelik a fogyasztási adót.** Nemcsak Szegeden, a legkisebb községekben is meg van akadva a hatóság a regálé terheivel. Kistelek község küldöttei jártak ma emiatt a pénzügyigazgatóságnál. Az 5000 főnyi lakosságú Kistelektől 16000 frtot kíván a kincstár. Átlag három forinton felüli összeg esnék ebből minden lélekre. Ez a közvetett teher ott így súlyosabb lenne, mint az egyenes adó, mert tudni való, hogy az 5000 főnyi lélekszámban a gyermekek is, meg a napszamosok is benn foglalvák, kiktől pedig egyenes adót követelni nem lehet.

— **Sport.** A Dianisták is megtartották a szokott Szt.-Hubertusi vadászatukat. Bár ez alkalommal a nedves, ködös idő az amugy is kevés számmal bíró egyesület vadászeit nagy részt visszatartotta a kirándulástól, a vasárnapi hajtóvadászatuk mégis igen szép eredményekkel végződött. Nyolcz Dianista alig pár óra alatt 47 nyulat, néhány foglyot, és a nagy számmal jelentkező erdei szalonkák közül négyet birt elejteni. Mint a vadászok észlelik, az erdei szalonkák régen nem tapasztalt számban vonultak át nálunk, s a Bodomi és Szt.-Mihálytelki füzesek a legszebb e nemű vadászatokra nyujtanak kilátást.

— **A bíró ur.** Horgos községben újra kiütkött a harc és háboru. Nem bírnak meg egyezkedni a képviselőtestület tagjai Balogh János bíróval, ki a községnek ugyszólván minden határozatát megfelelőbbi a meggyűléshez. A legutóbbi vármegyei közgyűlésen is tíz vagy tizenkét tölebbezés szerepelt Horgosról, melyek valamennyiét Balogh János appellálta meg. A képviselőtestület tagjai közt általános a fölháborodás s el is határozta, hogy míg Balogh lesz a bíró, nem szavazzák meg a költségvetést sem. Szóba jött ez a dolog a vármegye legutóbbi közgyűlésén s a közgyűlés szükségesnek találta a horgosi bizottságnak kiküldését, mely a horgosi állapotokat lesz hivatva megvizsgálni, melyről annak idején referál a meggyűlésnek.

— **Öngyilkosság.** A felsővárosi kistiszautczában öngyilkosság történt ma délben. Pohrer Karoly mészáros mester, 34 éves ember, aki csak egy év előtt nősült, lötte magát agyon a 2. sz. házban. Déli 12 órakor kiment a lakása folyosójára, revolverét a halántékához szoritotta és elsütötte. A golyó az agyba hatolt és azonnal megölte az embert, aki holtan rogyott össze. A lövés zajára összefutó házbéliek már halva

találták. Az öngyilkosságról értesített rendőrség beszállította a kórházba a holttestet. Az öngyilkosság biztos okát nem tudják. Pohrer családot nem hagyott hátra, nejét egy év előtt vette el. Azt hiszik, anyagi zavarok kergették a halálba.

— **Iskolás gyermekek ruházata.** A szegedi zsidó hitközség is kikérte a tanácstól azt a 400 frtot, mely néhai Kiss Dávid alapítványából szegény gyermekek fölruházására öt megilleti. Tizenöt fiúcska és tizenegy kis leány kap ebből az adományból jó meleg ruhát télire. A fiúk ruhája egyenkint 16 frtba került, a leányoké 14 frt 60 krba. Ezenkívül 30 forintot a vizsgák alkalmával jutalmazásokra fordít a zsidó hitközség.

— **Vásárl tilalom.** Vasárnap volt Zsombolyán az országos vásár. Előtte egy nappal, szombaton táviratot küld a zsombolyai szolgabíró Szeged polgármesterének, hogy a szegedieket csak egészségi bizonyítvánnyal ellátottan bocsátja be Zsombolyára. Az idő olyan rövid volt, hogy ezt a kedélyes át-sürgönyözést figyelemreméltatni sem lehetett. A polgármester és a kereskedelmi és iparkamara táviratilag kérték meg a kereskedelemügyi minisztert, hogy a zsombolyai szolgabíró rendelkezése idejekorán hatályon kívül helyeztessék és ez meg is történt, mert a zsombolyai vásárra menő szegedi iparosokat nem háborgatta senki.

— **A kard a korcsmában.** Véres jeleneteket csinált tegnap egy alsóvárosi bormérőben megint a kard. Ez a kard a szegedi 5-ik honvéd gyalogezred első századának a tulajdona, legalább ennek a számát viseli. Korallik szolgálatvezető őrmester oldalán csörgött eddig, most pedig bünyelként a rendőrségnél hever. Korallik a Sándor József alsóvárosi korcsmájában borozott s ivás közben összeveszett Ottó Józseffel. A vita olyan mérges lön, hogy Korallik karddal akarta kettévágni. Kirántotta a hüvelyéből a fegyvert s úgy rohant Ottóra. Reá is csapott és megvágta a polgár kezét. A korcsma többi vendégei nem tűrtek ezt a fölöttebb nagy hősiességét, lefogták az őrmestert és elvették tőle a kardot. A kardot aztán beszolgáltatták a rendőrséghez, ahol egyuttal jelentést tettek Korallik ellen. A rendőrség értesítette a honvéd-parancsnokságot.

— **A szilléri iskola kiépítése.** Már régebben elrendelte a tanács a szilléri iskola kibővítését. A mérnöki tisztség ma fejezte be a tervek és a költségvetés munkáját. E szerint lesz a szilléri iskolának öt tanterme, egy tanári szobája és egy torna terme. Ezen kívül a lépcsőházzal és butor felszerelésekről is készül terv és költségvetés. Az egész munka 24294 frt 55 krba kerül. Ez összegből 23656 frt 55 kr. esik az építkezésre, 438 frt azokra a butorokra, melyek a tanterekben szükségesek és 200 frt a tornaterem felszerelésére.

— **Egyleti élet.** Az „alsóvárosi társalgóegylet“ f. hó 6-án, vasárnap délután népes közgyűlést tartott, melynek tárgyát az igazgató, jegyző és könyvtárnok választása képezte. Megválasztottak egyhangulag: igazgatónak dr. Sücs József, jegyzőnek Tancs Imre és könyvtárnoknak Benák Sándor. A megüresedett két választmányi tagsági helyre pedig Bastendorf Sándor és Sonegger Ottó választották meg.

— **Nemes Nagyk.** Már jó ideje beinternálta a csendőrség a csillagbörtönbe a hirhedt kisteleki lókötovezt, Nemes Nagy Antalt s még most derülnek ki a viselt dolgai. Höfner kisteleki őrsparancsnok a napokban a faluban tartott őrzáratot, amidőn arra hajtattott Sutka Lajos szegedi felsőtanyai lakos. Valami föltűnő jel lehet Sutka lován, mert Höfner ráemlékezett, hogy

1888-ban Pesti Ambrus nagykörösi lakostól loptak el egy ilyen lovat [egy másikkal, két csikóval, kocistól, szerszámostól együtt. Vallatóra fogta Sutkát, aki beismerte, hogy Nemes Nagy Antaltól vette a lovat. A felsőtanyai rendőrség közbejöttével a csendőrség a szegedi tanyákon folytatta a nyomozást és Papdi Sándornál megtalálta a Pesti Ambrus másik lovát is. Ez is Nemes Nagytól vette. A két lovat mostani gazdáiktól elkobozták s átadták Pesti Ambrusnak, akit táviratilag hívtak a helyszínére.

— **Kitelepítés.** Dr. Cserey rókusi kerületi orvos a Zákány-utca 51. sz. ház földszintjéről a lakókat kitelepítés végett bejelentette a rendőrséghez. A kis lakás túl van tömve, az egyik szobának kilencz lakója van.

— **Adóösszeírás a felsőtanyán.** Megirtuk e napokban, hogy a kültetületi adóösszeírások már be vannak fejezve. Ennek az adóösszeírási munkának főülvizsgálása végett holnap reggel Fodor Károly adóügyi tanácsnok és Szigethy Vilmos pénzügyi titkár a felsőtanyára mennek. A vizsgálat körülbelül két napi időt fog igénybe venni.

— **Eltűnt gyilkos.** Kokron János gyilkosságért halálra volt ítélve, a legfelsőbb kegyelem husz évi rabságot mért reá a halál helyett. Sokat eltöltött ebből a hosszú időből a börtönben, mignem a tavasszal föltételes szabadságra bocsátották a torontálmegyei Szecsány községbe. Onnan azonban pár nap előtt eltűnt a voít fegyencz s most országszerte kerestetik.

— **A tőkék.** Felsőtanyán a központi szőlő-mintatelepen folyik a munka. Kubikolják a terület egyik részét, más helyen szalmázzák, az új telepet mérik, a régebbi vesszőket betakarják, végre az újabb terület egy részén bujtatják a vesszőket. Addig addig, hogy egyszer csak szüretet csapnak a felsőtanyai központon.

— **Végre.** Egyetlen vállalati szerződés ellen sem volt annyi panasz, mint a köztisztasági vállalkozó szerződése ellen. Ugyszólván nap naponként szólaltak föl a különböző utcák és terek lakói, kik a köztisztaságnak csak kellemetlenségeit voltak kénytelenek eltűrni, czélszerű oldalát ennek a vállalatnak látni nem lehetett. A szerződés időtartama végre lejárvan van, s a rendőrségnél napok óta dolgoznak már a vállalati föltételek megváltoztatásán.

— **Zörög a kavicsos ut.** Zavarja az iskolai előadásokat a kocsizörgés, mely a Jókai utca kövezetéről az otáni iskolák tantermeibe felhallatszik. Az iskolaszék megkereste Szeged hatóságát, hogy e miatt a Jókai-utcán mintegy 60 méternyi aszfalt járót készítsen. Nem lehetett azonban ezt a kívánságát teljesíteni, mert kimerült a város ez évi kövezési alapja.

— **A város csemétéi.** A csöngőlei erdőreszen nyolcz hold erdőterületet használtak föl az 1892/93 ik évi turnusban. Ennek a területnek a beültetéséhez és a mult évi tisztáson elhelyezeti ültetvények pótlásához 40,000 darab akác, 10,000 darab fekete fenyő és 5000 darab eperfa csemete lesz szükséges. A csemétéket a szegedi erdőfelügyelőség útján a földművelésügyi miniszteriumtól szerzi meg a városi hatóság. Ez év őszén és a jövő év tavaszán a városi faiskolában nevelt csemétékből is nagyobb mennyiséget fog a város elárusítani, az eladandó cseméték árjegyzékének elkészítését a mai tanácsülésen rendelték el.

— **Betörés a fürdőbe.** A buziási fürdő egyik helyiségében betörők jártak. A bazarban, mely közalapítványi tulajdon, most nem lakik senki. Ezt az alkalmat felhasználták a betörők arra, hogy elemeljenek onnan 50 párnát, 20 paplant s 18 réz gyertyatartót. A tettesek ismeretlenek. A kár 234 forint.

— **Meglopott tolvaj.** Ennek állítja magát Goszpod Menyhért tót és honpolgár. Ez a Goszpod még a mult hónapban lopott szabadkán 70 forintot. Elfogták s keresték rajta a pénzt. Azt mondta, Szegedre hozta a nagybátyjához. Átkisérték ide, itt azonban kiderült hogy a nagybácsi nem tud a lopott pénzről. Megint visszavitték s most azt mondja Goszpod, hogy nála volt a pénz akkor is, mikor elfogták s akkor lopták el tőle, mikor Szegedre hozták. Még pedig akkor éjjel, mikor Szegeden a központi rendőrség börtönében feküdt.

— **Jóltevő pinczerek.** Egy szegénysorsu pinczérnek, Németh Mátyásnak meghalt a felesége. Németh nem tagja a pinczerek egyletének, nem is kapta meg tehát a tagokat rendszerint megillető temetési költséget. A pinczértársak nem késtek segíteni szorongatott helyzetbe jutott kollegájukon és magánaton egymás között gyűjtöttek temetési költségre. Bokor Adolf szerkesztőségünkbe hozta el az ő gyűjtésének eredményét, h a t forintot, melyet rendeltetési helyére juttatott lapunk kiadóhivatala.

— **Lopás Síróhegyen.** Fried Simon csongrádi kereskedő egy kocsii aruval Csanyra érkezett a minap, hogy azokat majd ott eladja. Gera Ferencz síróhegyi korcsmájába szállott. Nehány gondos férfi megkimélte Friedet az eladással járó kellemetlenségektől, amennyiben az összes készletét ellopták. A kár 275 frt.

— **Találtatott.** A napokban egy értékes fiatal foltosszörű kutyát talált Veiszlinger Károly rendőr. Tulajdonosa átveheti tőle a Gizella téri Regdon-féle házban.

— **III. Sok évi megfigyelés.** Emésztési gyengeségnél és étvágyhiánynál általában minden gyomorhajnál, a valódi „Moll-féle seidlitz porok“ bizonyultak a legsikeresebbeknek a többi szerek fölött, mint gyomor erősítők és vértisztítók. Egy doboz ára 1 frt. Sztéküldés naponta utánvétellel Moll A. gyógyszerész, cs és k. udv. szállító által, Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszerárakban határozottan Moll A. készítménye kérendő az ő gyári jelvényével és aláírásával.

Gyerek kitétel.

— Egy kis árva „Talián“ keresztelője. —

Azon a gavallér-szálláson, mely a bérház első emeletén van, szennázciós eset történt ma. Vendégek szállták meg a barátságos lakosztályt, melynek örökifju gazdája gyanutlanul osztotta vendégeinek a cognacot, dióspálinkát és szeretetreméltóságát. Ezekből mindig jó termése van.

A somogyi deputáció, mely Szentre elkísérte a volt főispánját, eljött ide — főispán-nézőbe. Mi természetesebb tehát, mint hogy elsőben is a bérházi gavallér-szállás gazdájánál — vizitáltak. Hirből tudják, hogy itt gyakran megfordulnak főispánjelöltek, hátha foghatnának egyet Taliánhelyébe. A hangulat csakhamar fölrepült. A cognacos asztal körül egy kis főispán-kijelölési mozgalom támadt.

— Szegedről viszünk főispánt! — kiáltot föl Pogány Józsi, a hűtelen, aki alig bucsuzott el a gazdájától, már is kaczerkodik egy új gazdajelölttel.

— Mindenki az állását közmegelegedésre betöltő szegedi alispán felé kacsintott, aki harsányan föl kaczagott a kiváló kitüntetésre és épen kijelenteni készült ünneplésen, hogy állását és szállását el nem hagyja egy kis nádori állásért sem, mikor a lassan benyiló ajtón becsuzzott egy karbonári kalapu férfi, a vállán egy — gyerekkel . . .

Ihol megint egy új talián, akinek Somogyban még nincs hivatala — pattant föl a somogyi gárda egyik tagja.

Egy talián volt csakugyan, csak hogy nem hivatalért jött, hanem haza hozta a gavallér-szállás gazdájának a nála megrendelt — gyereket. Egy piros képű, széles hegyes kalapu, tarka kacabájú, strimfiis kis talián-fiúcskát, aki ott ült a képfaragó vállán flótázva és piros sandálba bujt lábait lóbázva. A gipsz-kölyök pompásan sikerült.

S valaki elszólta magát a „helyi“ek közül:

— Legalább megismerik a vendégek a kedves alispánnak egész családját.

— Hasonlit — harsant föl oldalt, de semmikép se lehetett kipuhatolni, ki volt a közbeszóló.

Ezenközben észrevétlenül kiosont az ajtón a vidám társaság egy tagja.

A kedves gipsz-gyereket szépen leültették egy sarokba, ahol előreláthatólag sok szép napot fog megélni. István oly szeretetteljesen becézgette, simogatta máris, hogy mire rendben hagyta, szépen leszedte a pófácskájáról a festéket.

István kihurcolkodott ezután az előszobába, ahol, míg az urak bent hangosan és vidáman tréfálkoztak — csakhamar a következő párbeszéd folyt le.

István: Kit méltóztatik keresni?

Egy ur: Kit! Hát ide hívtak... Hol a gyerek?

István (ijedten): Micsoda gyerek?

Egy ur: Mit tudja azt maga. Magának nem köt mindent a gazdája az orrára. Vezessen hozzá.

István (indignálódva): De engedjen meg, kérem, én szoktam tudni, mi történik a házban, kérem, kihez legyen szerencsém?

Egy ur: No no, én elcettem nem kell titkolózni, hát nem ismer engem, István? Én az új rendőrbiztos vagyok... No, egykettő, hol az a poronty, hadd visszük.

István: Örülünk a szerencsének, de kérem, én...

Biztos: Eh, hisz épen most jelentette egy ur, hogy siessünk ide, egy gyereket tettek itt ki... Mire való ez a titkolózás. (Istvánt félre löki, be akar menni).

István (megrémülve): De kérem, most vendégeink vannak...

Biztos (visszalép): Vagy úgy, akkor menjen és sugja meg az urnak, hogy itt vagyok a gyerekekért.

István beödalog, odacsuszik a gazdája füle mögé:

— Nagyságos ur, a rendőrbiztos, a rendőrbiztos be akar gyünni, egy gye...

— Jöjjön be...

— De egy gyere...

— Ne beszéljen annyit, jöjjön be.

István ajtót nyit, a biztos helyett, (aki ezalatt visszament a tulsó házba) egy rendőr lép be.

Odalép katonásan a ház gazdája elé:

— Azt hagyta a biztos ur, — szakad a szó a száján — hogy tessék ideadni a gyereket, amit az anyja itt kitött, mer hogy bevegyük a korodába...

Pokoli kacaj harsogott föl. Persze rögtön megértette a vidám kompanya, hogy ez egy pompás tréfa... és keresték, ki hiányzik közülök. A tréfa szerzője pedig ott kandikált elő harsogó zajjal a másik terem ajtajából...

A gavallér-szállás tulajdonosa azonban nem jött zavarba. Ezt mondta a rendőrnek:

— Köszönöm a fáradságukat, mondja meg a biztos urnak, megtartom a gyereket és fölnevelem... De aztán titokban tartom.

Lőrincz hamiskásan sunyiott a nagyságos ur felé, hogy ismeri már ő az ilyen állapotot, azután a nagy titokkal elballagott a biztos ur elébe, aki hír szerint szigorú rendeletet adott a Lőrinczeknek, akik a dolog felől tudnak — hogy el ne járjon a szájuk.

Igy tartották meg a gavallér-szállón a Tallián-installációról jött vendégek jelenlétében egy kis gipsz-tallián keresztelőjét.

S z i n h á z.

Vigjátékok.

I. A harag. Ez a miniatúr kis vers, mely tegnap került először szaválásra a szegedi színpadon, meglepett költői, könnyed, gyorsan pattogó jámbusaival, meséje mozaikszerű összeállításával, ha ugyan meséről lehet szó egy költeményben, mely csak a szerelem örök üdvösségének szó arany napsugaraiból ragyogó szálakat.

Kalmár Piroska, Szolinszky és

Balla, Dálnoky ezen poétikus kis apróságot meleg, érzésteljes szavalatokban adták vissza.

II. Huszárszerelm. Mura i kitünő vigjátékát is elfogadható előadásban láttuk, pedig a közönség szeret összehasonlítani.

Kalmár Piroska, ez a művelt, temperamentumos ifjú művész volt az eleven vidám lelke az előadásnak, Annája költői kedves alak volt. Meglepetést keltett a Hüppich Sárika fruska szerepében egy kis színésznő, Doroghy Laura, aki eddig énekesnő volt és ma vigjátékot játszott. Ügyes kis lány volt, ugylátszik, hasznát veheti a művezetőség, mint segédnője.

Meglepetés volt Molnár: hogy még őt is látjuk hát a színpadon. A direkció, úgy látszik, ezt a művészt csak ünnepnapra tartogatja. Pompásan megalkotta a huszárszerelmét nyers, meleg szívével.

Balla egyéniségéhez illő szerephez jutott Dér Pista szerepében. A felszeg kamasz-póéta alakját sok humorral játszotta meg. Zajos derűtséget keltett a Janikával való jeleneteiben.

Megemlítést érdemel még Dezséri (Barkos) kitünő alakítása. Az előadás elég simán folyt le. Közönség kicsi volt.

Vasárnapi előadások. A délutániról nem lehet komolyan írni, mint ahogy sem a publikum, sem a művezetés, sem a színészek nem veszik komolyan. De mégis valaki komolyan vette: egy ambiciózus színész, aki részt vett az előadásban és aki mint halljuk, annyira föl volt háborodva a slendriánságon, hogy „fölratta” — a rendezőt, az ügyelőt és a sugót, mint akik nem teljesítették kötelességüket.

Este a Szép Darinka premiérje volt. Az „Árendás zsidó” meg a „Kisértet” című népszínművek nőszerzőjétől, a színpadtól imént megvált érdemes komika-matronától, Klárnétól sem rosszabbat sem jobbat nem vártunk. A darabnak voltaképpen ez volna a jó czíme: „A bosnyák okkupáció, mint olyan — a magyar népszínmű irodalomban”. Utra indult Szép Darinka a népszínházból, ahonnét, midőn rossz darab utra indul, s dicséretére legyen mondva ennek a legújabb nemzetiségi látványosságnak, semmi emberhalál nem esik benne. Hanem újrag igen: medvetáncztatás, török bugyogó, piros fezős bosnyák népdalok. Miután azonban maholnap egészen megszokja a közönség az új népszínművekben nélkülözni a cselekményt, hát a Szép Darinkában is megelégedett az elég ügyesen csoportosított jelenetekkel, látványosságokkal és nótákkal, pedig úgy látszik, sokat használt az, hogy a darabot a múlt vasárnapról elhalasztották és egy hétig még tanulták. Fényes, teli ház volt, mely nevető szemmel nézte végig a simán lefolyt játékot és sűrűn tapsolt különösen Hentallerné Pauli Mariska kedves pruszlikos fruskájának, aki olyan vidám volt, majd elszállott és élénk, megkapó alakítással, hangjával többször nyílt jelenetekben is megérdemelt, viharos tapsokat aratott. Holéczy szép Darinkája természetesen nagyon szép volt. Földvári (Balázs) megállta a helyét és csinosan énekelte el néhány népdalt, valamint Hatvani bosnyákja is hatást keltett érzésteljesen előadott bosnyák-daljaival. Dezséry megint egy jeles falusi típust mutatott be s csakugy aradt kedélyéből a humor. A többiek is megfeleltek.

Törvénykezés.

A szabadkai csatákból.

— A szegedi kir. táblán. —

A képviselőválasztások idején nagy port vert fel az országban az a küzdelem, mely Szabadkán Horváth Mór dr. és Mamuzsits Lázár polgármester közt folyt. Olyan fegyverek forogtak kézben, a melyekkel közönségesen küzdeni nem szokás, a melyenek még Szabadkán is, a nem mindennapi hadászati eszközök közé voltak sorozva. A kártyaasztal mellől kerültek érvek a választási küzdelembe, s nem

volt ott kimélve a becsület, nem a tisztesség, az ellenfelek kegyetlenek voltak egymás iránt. Ennek a választási háborúnak egy részét tárgyalta ma a szegedi kir. ítélő tábla. Horváth Mór dr. Szabadkán a Pest szállodában többek előtt olyan nyilatkozatokat tett Mamuzsits Lázár felől, melyeket itt a személyek iránt való kiméletlenség nélkül reprodukálni alig lehetne, de melyek súlyos rágalmak és a becsületet mélyen sértő kijelentések voltak. Ezért Mamuzsits polgármester feljelentette Horvátot a járásbírósnál.

A rágalmazás tényét bizonyítani kívánta Mamuzsits, ki mint polgármester, közbivatalnok. Vele szemben megengedi a törvény a rágalom tényét bebizonyítani.

A bizonyítás során a járásbíróság illetéktelensége derült ki, mert a vádak olyan súlyosak, hogy a fölött itélni a törvényszék jogköre.

Arról volt szó, hogy Mamuzsits hamis eskü, közokirathamisítás, a választási jog ellen elkövetett vétség és hamis tanulás miatt vonassék felelősségre.

Horváth azt vitatta, hogy a szabadkai polgármester küldöttség mellőzésével, teljesen egyedül és önhatalmulag állította össze a szavazók névjegyzékét, abba olyan neveket irt be, melyek kihagyandók lettek volna, abból olyan neveket hagyott ki, melyeket bele kellett volna írnia.

Minden egyéb vadat ezen ötletből kifolyólag akart Horváth bizonyítani. Azt, hogy a közokiratba (választók névjegyzéke) valótlán dolgokat irt a polgármester, közokirat hamisításnak véli, azt, hogy egyedül készítette el a névjegyzéket, a választás ellen elkövetett vétségnek gondolja, a hamis eskü bűnét pedig abban leli, hogy a polgármester hivatalos esküt tett, melynek ellenére cselekedett akkor, mikor választási visszaéléseket követett el. Egyedül a hamis tanulás vádja az, mely nem ebből az ötletből van merítve. Erre nézve úgy van előadva a panasz, hogy Mamuzsits Lázár, egy polgári perben, melyet Bitterman József indított Horváth Mór ellen, — hamis tanuvallomást tett.

A szabadkai törvényszék a hamis eskü miatt nem rendelte el a vizsgálatot, mert a hivatalos eskü megszegése, még ha valóban elkövetettik sem esik büntetőjogi beszámítás alá, ez mindig csak fegyelmi eljárás tárgyát képezi.

A közokirathamisítás ténye — a panaszos előadásban van megczátolva. Horváth dr. ugyanis úgy adja elő a vádat, hogy a polgármester küldöttség mellőzésével, teljesen egyedül készítette el — a bekért adóhivatali adatok nyomán — a választók névjegyzékét. Már pedig csak akkor követhetne el bárki is közokirat hamisítást, ha épen a küldöttség által megállapított adatokkal ellenkező bejegyzéseket vagy törleéseket tenne. A panasz szerint nem lett meghamisítva olyan névjegyzék, melyet a választók összeírására kiküldött bizottság állított volna össze.

Mint hogy a közokirat hamisítás vádja elesett, a választási jog ellen elkövetett vétségért sem lehetett vizsgálatot elrendelni.

A hamis tanulás vádja maradt cupán egyedül olyan, mely miatt a törvényszék vizsgálatot rendelt. Mamuzsits polgármester ettől a vizsgálattól annyira nem fél, hogy az ellen még csak nem is fölébbezett.

Fölébbezett azonban Horváth Mór dr., ki nem nyugszik meg a törvényszék indokában, és fölébbezésében, ezeknek tarthatatlanságát igyekszik bizonyítani.

A szegedi kir. ítélőtábla Góttl Ágoston elnöklete, Zsigmondovits kir. táblai bíró előadása alapján az első foku határozatot helyben hagyta.

Legújabb.

A válság.

Budapest, nov. 7. (A „Sz. N.” er. tár.) A képviselőházban történtek óta az esti órákig döntő mozzanat nincs a válság dolgában. A szabadelvű pártkör helyisége zsu-

folva volt ma este képviselőkkel, kik tanácskoztak, tanácskoztak s mindenekfölött mérlegelődtek, hogy a kormány az orruknál fogva vezeti azokat, kikben hatalmuk gyökeredzik. Roppant visszatetszést, mondhatni megbotránkozást keltett egyik félhivatalos lapnak az a hire, hogy a király a helyzetről gr. Andrássy Tivadarral és Tisza Kálmánnal akar tanácskozni. Különösen az Andrássy Tivadar Bécsbe hívása keltette föl az idegességet. A Pester Lloyd szépitgetni óhajtván a kétségbeesett helyzetet, Bécsből azt telegrafáltatja magának, hogy a miniszterelnök nem a lemondás előterjesztésével ment föl, hanem csak jelentést tett, hogy arra az esetre, ha a korona megtagadná beleegyezését a vallási és házassági törvények benyújtásához — nem vehetné föl a szabadelvű párt némely töredékével megerősített ellenzékkel a küzdelmet, hanem inkább visszalépne. Ez nem igaz, mert a miniszterelnök egyenesen a demissiót terjesztette elé. Eddig döntés nincs.

*

Budapest, nov. 7. (A „Sz. N.“ er. t.)
Jó forrásból jelentik, hogy a válságba a kötelező polgári házasságot minden ok nélkül viszik bele. Kötelező polgári házasságról szó sem volt, mint kabinet megállapodásról, hanem a helyzet csomópontját a házassági jogviszonyok törvényes rendezése képezi s a korona a kabinetnek erre vonatkozó megállapodásait utasítja vissza.

*

Budapest, nov. 7. (A „Sz. N.“ er. t.)
Bécsből sürgönyzik: A N. Fr. Presse lapja élén közli. A nap eseménye a magyar kabinetválság. A magyar miniszterelnök, gróf Szapáry, tegnap reggel óta Bécsben időzik és tegnap, valamint ma is a királynál kihallgatáson volt. Gróf Szapáry az összes kormány lemondási kérvényét nyújtotta át. De e kérvény fölött még nem hozatott határozat és nem is várható, hogy az hamarosan el fog intézteni. Gróf Szapáry a király kívánatára ma még itt maradt és csak ma este tér vissza Budapestre, ahol a miniszterelnök a legközelebbi időben alkalmasint eszmecserét fog folytatni a liberális párt tagjaival. Ebből az következtethető, hogy a Szapáry-kormány rekonstrukciójának megkísérlése előtérben áll. Hogy minő eredménnyel, azt a közel jövő fogja megmutatni. Egyidejűleg azonban több kiváló parlamenti férfit fognak Bécsbe hívni, akikkel a király a helyzetről fog tanácskozni.

*

Budapest, nov. 7. (A „Sz. N.“ er. t.)
A király a kötelező polgári házasságra nézve — állítólag — úgy nyilatkozott, hogy:

Mig a koronát én viselem, nem írom alá.

Ezen nyilatkozat következtében a szabadelvű párt köreiből már nagy konsternáció, és nagyon pesszimisztikus felfogás kezd lábra kapni.

Thaly Kálmán lemondása.

Budapest, nov. 7. (A „Sz. N.“ er. t.)
Thaly Kálmán, a függetlenségi párt elnöke, ma beadta lemondását az állásáról. A párt nem fogadta el lemondását.

A pénzügyi bizottság ülése.

Budapest, nov. 7. (A „Sz. N.“ er. t.)
A pénzügyi bizottság mai ülésében Hegedüs Sándor előterjesztette az 1893. évi költségeloirányzat tárgyában a

Háznak benyújtandó általános jelentésnek tervezetét. A bizottság magáévá tette a jelentést.

A függetlenségi párt elnöke.

Budapest, nov. 7. (A „Sz. N.“ er. t.)
Eldöntöttek tekinthető, hogy a függetlenségi és 48-as párt elnöke Eötvös Károly lesz. Az ő elnökjelöltsége mellett már ma olyan kompakt többség csoportosul, mely kizár minden más választást. A pártban van némi csekély töredék, de az számba sem vehető s az akciója aig nyom valamit, mert nem az ő jelöltjük, hanem Eötvös Károly jelöltsége ellen próbálnak mozogni.

A képviselőház volt korelnöke.

Budapest, nov. 7. (A „Sz. N.“ er. t.)
Kolozsvárról távirják, hogy Boer Antal, volt orsz. képviselő, ki mint korelnök többször elnökölt, meghalt.

Jelölés Békésen.

Budapest, nov. 7. (A „Sz. N.“ er. t.)
az Irányi Dániel kerületében, mint Békésről táviratban jelentik, a függetlenségi és 48-as párt Meskó Lászlót lépteti föl. Csátár még Irányi temetése előtt ott járt, de Irányi emlékét kegyelettel őrző választók kísérlését visszautasították.

Szibériából Szibériába.

Pétervár, nov. 7. (A „Sz. N.“ er. t.)
A lapok jelentése szerint Szovin tiszthelyettest, kit szédelgések miatt Szibériába deportáltak s onnan megszökött. Rjosk városában letartóztatták s újra visszaküldték büntetési helyére.

Ciotta levele.

Budapest, nov. 7. (A „Sz. N.“ er. t.)
A budai dalárda üdvözlésére a fiúmei postesta a következő magyar szövegű választ küldte: „Szíves megemlékezésükért fogadják legmelegebb köszönetemet. Éljen és prosperáljon a budai dalárda. Éljen forrón szeretett hazánk, melyhez Fiume tántoríthatlanul ragaszkodik.

Elveszett czethalászok.

Budapest, nov. 7. (A „Sz. N.“ er. t.)
San-Franciskóból sürgönyzik, hogy Helenmor czethalászó bárkát egy czethal fölfordította. Harminczöt legény odaveszett.

Letartóztatott éljenzők.

Budapest, nov. 7. (A „Sz. N.“ er. t.)
Párisból sürgönyzik. Havas ügynökségnek jelentik Bilbaóból. Egy bankett alkalmával egybegyűlt kortisták éltették VII. Károlyt. A közönség pissegett, a prefektus a vidám politikusokat letartóztatta.

A kolera Budapesten.

Budapest, nov. 7. (A „Sz. N.“ ered. táv.)
Éjféltől esti 6 óráig 12 kolerabetegedés, 2 haláleset, tíz gyógyulás.

VÁROSI SZINHÁZ.

Folyó szám 39. Páratlan bérlet 20. szám
Szeged, kedden, 1892. november hó 8-án:

HUNYADY LÁSZLÓ.

Eredeti opera 4 szakaszban. Irta: Egressi Benjamin.

Vizállás.

	nov. 5.	nov. 7.
	Méter.	Méter.
	0 felett 0 alatt	0 felett 0 alatt
M.-Sziget . . .	0.62 —	0.68 —
Szatmár . . .	0.56 —	0.49 —
Tokaj . . .	1.48 —	0.60 —
Szolnok . . .	2.65 —	1.82 —
Szeged . . .	2.88 —	2.28 —
T.-Becse . . .	2.02 —	1.75 —
Csongrád . . .	2.75 —	1.95 —
Gyoma . . .	1.48 —	1.20 —
Námény . . .	0.53 —	0.40 —
Arad . . .	— 0.85 —	— 0.93 —

Köszönet nyilvánítás.

Azon igaz és fokozott részvétért, amey irántunk, — forrón szeretett férjem, Bodnár Imre, volt kir. közjegyző, váratlan halála által, az engem és családomat ért, súlyos csapás és mély gyász folytán, barátaink, ismerősünk s az egész, mélyen tisztelt közönség részéről nyilvánult — engedhessék meg, hogy ez uton is köszönetet mondhassak és őszinte hálámat fejezem ki.
Szeged, 1892. november 7.

Özv. Bodnár Imréné.

Felelős szerkesztő: **KULINYI ZSIGMOND.**

Kiadótulajdonos: **BÁBA SÁNDOR**

Nyilttér.

Selyem-grenadineket fekete és egyéb színekben méterenkint 95 krtól 9 frt 25 krig (18 különböző fajtában) szállit, megrendelt egyes öltönyökre, vagy egész végekben is, postabér- és vámmentesen **Henneberg G.** (cs. kir. udv. szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordultával küldetnek. Svájczba czimzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. 162-7.

Legkényelmesebben használható legújabb

szoba padló máz

egyedül

Vajda Imre és Társa

gyógyáru raktárában

Szegeden, Károly-utca.

Szülők figyelmébe!

Egy középkereskedelmi iskolai tanuló

2-3

fiu- vagy leánygyermek mellé

teljes ellátásért

tanítónak

ajánlkozik.

Czime megtudható lapunk kiadóhivatalában. 854 3-1

Cholera ellen

az elismert legtisztább és legjobb alkalikus tartalmu

Krondorfi savanyuviz

mely minden fűszerkereskedésben és vendéglőben kapható, ajánlatos.

Magyarországi főraktár:

Bauer Lajos és testvére.

Budapest, I. Arany János-utca 9. sz.

25,672/892. sz.

841-2-1

Hirdetmény.

A vetyeháti és orlováci területekből haszonbérbe adott s Pillich Kálmán és Zombory Antal által kibérelt területekből kiszedett szerszámfának is alkalmas nyarfatórzsok f. é. november hó 8-ik napjának d. e. 9 órakor a helyszínen közárverésen azonnali készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

Szeged szab. kir. város tanácsa 1892. év november hó 3-án tartott üléséből.

Pálfy Ferencz,
polgármester.

Dr. Balassa Péter

orvostudor, szülész,

BELGYÓGYÁSZ

és gyermek gyógyász,

volt bpesti egyetemi belgyógyászati első tanársegéd.

Rendel:

naponként reggel 7—9-ig, d. u. 2—4 ig.

Szegényeknek ingyen.

Lakik:

felsőváros, Szt-György-utca 1. sz. a.

az emeleten.

842-3 1

A KOLERA

járvány alkalmával a

MOHAI

ÁGNES

FORRÁS

háznak ezen kitűnő szénsavtartalmu dus savanyu vizünket, mely számos előkelő budapesti orvos-tanár urak által javalva van, mint asztali vizet **óvszerül** a nagyérdemű közönségnek a legmelegebben ajánljuk 754*-5

a forrás igazgatóság.

Kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Vasuti menetrend

Szabadka—Bajai vonal:

a) Szabadka—Baja.

	Sz. v.	I. II. III.			V. v.
		I.	II.	III.	
Szabadka indulás	2.45				5.50
Csikeria "	3.20				6.29
Bács-Almás "	3.52				7.10
Bikity-Borsod "	4.26				7.49
Baja érkezik	5.02				8.30

b) Baja—Szabadka.

	Sz. v.	I. II. III.			V. v.
		I.	II.	III.	
Baja indulás					
Bikity-Borsod "	10.26				7.10
Bács-Almás "	11.05				7.57
Csikeria "	11.45				8.46
Szabadka érkezik	12.10				9.17
	12.40				9.50

60/1892. vh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szegedi kir. bíróság 652/889. számú végzése által Szeged szab. kir. város javára végrehajtást szenvedett Pfan Lajos ellen, lak. Szegeden 205 frt 31 kr. tőke, ennek 1888. évi ápril hó 1. napjától számítandó 60/3 kamatai és eddig összesen 33 frt 30 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 372 frtra becsült 42 métermázsas buza, 14 métermázsas árpa, 5 és 1/2 métermázsas zabból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 19.939/892. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis alperesnek Szegeden Kosuth-utca 25. sz. alatti lakásán leendő eszközösére 1892. évi november hó 18-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen — az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében — a legelőbbet ígérőknek becsáron alul is eladatni fognak.

Az 1881. évi LX. t.-cz. 111. §-a értelmében, kik az árverettelt rendel ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben az, hogy részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírottal egy példányban írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak. — Végre kötelesek bérbe- vagy haszonbérbe adók az 1881. évi LX. t.-cz. 112. §-a értelmében azon követelés összegét, melyre nézve törvényes zálogjogot igényelnek az árverés megkezdéseig alulírottal bejelenteni.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szegeden, 1892. évi november hó 5. napján.

Sznbó Mihály, kir. bírósági végrehajtó

N E M K E L L

máshol drágapénzen vásáro'ni, mert nálunk mindennemű

KARÁCSONYI és ÚJÉVI AJÁNDÉKOKRA

alkalmas kész, megkezdett és előrajzolt munkát, valamint a kézimunkák-, hoz szükséges kellékek, agyagtárgyak, előnyomatások és montirozások nemkülönbön selyemre és fára való kézfestések olcsóbban rendelkezhetők mint bárhol, mert ujonan érkezett raktárunk mind e szakba vágó tárgyakal föl van szerelve.

A nagyérdemű közönség minél tömegesebb megrendeléseiert esedezik

811-3-1

tisztelettel

Városov Vilmos és társa.

Oroszlán-utca 17. sz.

Az igen t. olvasóközönséghez!

Van szerencsém köztudomásra hozni, hogy könyv- és zenemű-kereskedésemet egy a jelenkor igényeinek teljesen megfelelő magyar, német, francia és angol

kölcsön-könyvtárral

kibővíttem.

Havi olvasási díj 60 kr.

A n. é. közönség szives pártfogását kérem tisztelettel

Gömöri Lajos.

Könyv- és zenemű-kereskedése és kölcsön-könyvtára.

SZEGEDEN,

Kárász-utca 10. szám, Gál-ház.

648*-1

11069/1892. tk. sz.

853-1

Árverési hirdetmény.

A szegedi kir. törvényszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a szegedi kir. törvényszék területén, Horgosi községben a horgosi 10. sz. tkjvben I. 1166., 1229., 1568. hrsz. ingatlanok Körmendi József és János nevén álló 189. 240. részére Wéggmann Ferencz végrehajtónak Körmendi József s János végrehajtást szenved elleni végrehajtási ügyében felperesnek 90 frt 64 kr. tőke, ennek 1889. évi november hó 16-tól járó 6% kamatai s 71 frt 45 kr. összes költségek behajtása iránt 1876 frt 50 kr. kikiáltási árban 92 frt 83 kr. bánompénz letétele mellett 1892. évi november hó 30. napján d. e. 9 órakor Horgos község házában megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, az 1-sőt az árveréstől 15, a 2-ikat az árveréstől 30, a 3-ikat az árveréstől 45 nap alatt a szegedi kir. adóhivatalnál befizetni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a szegedi kir. tkvi. hivatalnál (földszint jobbra) és Horgos község házában megtekinthetők.

Kelt a szegedi kir. tkvi tszéknél 1892. évi október hó 27-én,

Szentiványi,

kir. tszéki bíró.

Szegeden 1892. Nyomatott a kiadó Bába Sándor könyvnyomdájában.

MOLL SEIDLITZ POR

Csak akkor valódi, ha minden dobozon a gyár-jegy, egy sas és MOLL A. sokszorosított cége látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altestbajok, gyomorgörcs, nyálk, gyomorégés, székrekedésnél májbajok vértelulása, aranyér és a legkülönbözőbb más betegségeknek. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszer-táraiban.

MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozásomnál fogva az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívélyes „Isten fizesse meg”-et mondok érte; ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Steinko P. J. lelkész, Hutenschlagban

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Csak akkor valódi, ha minden üveg MOLL A. védjegyét és aláírását viseli.

Bedörzslésül sikeres használati közhírré, csuz, mindennemű testfájdalmak és bennulásnál; borogatás alakjában minden sérelem és sebnél, daganatok, gyladásoknál. Belsőleg vízzel vegyítve hirtelen roszullét, hányás, kólíka és hasmenésnél.

Egy üveg ára használati utasítással 90 kr. o. é.

Raktárak az ország minden nevezetes gyógyszerár és anyag-kereskedéseiben.

MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvéttel. — Két üvegnél kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs. Kitűnő Moll-féle francia borszesz és sója vidékeken nagyszerűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál

Mély tisztelettel

Hornof lelkész, Micholupban

Raktár Szegeden: Kovács Albert utóda Keresztes Sándor gyógyszerárban.

37